

Nu este o maximă aleasă aleator ci o pildă din Noul Testament (Isaia, cap.30) glăsuiește “Iată calea, mergeți pe ea”, fie că am merge la dreapta sau la stânga, este musai să existe această dimensiune a alegerii care oricum, indiferent de opțiune, ținta finală a făgăduinței celor ce cred, este fără tăgadă tărâmul celor drepti, trecând peste obstacolele inerente vieții cotidiene.

Omenirea în genere ca dimensiune socioumană poate acționa/ relaționa, doar într-o structură bine definită, cel mai adesea pe un anumit areal, care în termenii actuali îi spunem că este o țară, iar în cadrul acesteia musai trebuie să existe o formulă socio-politică necesară spre a ordona treburile care privesc viața lor într-o structură predictibilă, maxim acceptată. Fără gândirea călăuzitoare supremă, a “cărților” de căpătâi ale fiecărei religii omenirea s-ar mișca haotic, așa cum se întâmplă acum în diferite regiuni ale Planetei noastre. Românul de rând este în prezent bulversat și basculează între biserică, oferindu-i un anumit tip de confort și viața cotidiană, prezentată în extenso pe media, unde alături de atât prezentul COVID-19 sunt devoalate o grămadă de matrapazlăcuri, multe, dacă nu toate, pe care el le percepe că într-un fel sau altul i-a afectat/ distrus năzuințele pe care le-a așteptat zeci de ani după execuția “Celor doi”. Un serial gestionat de un post TV dezvăluie prin intermediul unui, să spunem, “acoperit”, afaceri însumate de miliarde de euro, din care s-au înfruptat la greu mai toți potențaii acelei perioade care se învârteau în jurul Prim Ministrului; și el se spune “acoperit” SIE. O secvență s-a derulat la botezul celui dintâi, când s-au reunit sub același acoperiș personaje reprezentând jumătate din PIB-ul României. Și acesta este doar un nevinovat botez. Dar la căsătorii ori cumetrii felurite din '90 încoace ce “s-a copt”, dar mai ales cât s-a prăduit. Trebuie să decelăm prin pâcla istoriei actuale, eventual să extragem, dacă mai și putem ceva foloase pentru că așa cum le percep “masele”, cei care îi votează și mulți, foarte mulți care nu prea știu pe ce pun stampila dar care au așteptări. Că, în prezent, ca un corolar, al societății capitaliste multilateral înapoiate (evident de la noi) avem hoarde întregi de analfabeți, ba chiar mulți „cu studii”, ca analfabeți funcționali, ce diriguiesc bănoase sectoare ale statului român și ne conduc spre prăpastie este un fapt de notorietate. Ba acest canion intelectual se va adânci spre viitor motivat de hiatus-ul educațional declanșat de virusul ucigaș, care a claustrat milioane de copii. Din aceste extracții toxice, apar “genii” care ne dirijează din umbră. Astfel Ghiță, dacă vorbește, prea puțini dintre “noi” (eventualii infractori), vom rămâne liberi, glăsuiește un apropiat fost. Nu este un om, este, de fapt, o instituție. Că se află în Serbia, nu se știe de cine susținut, posibil din estul Europei - acolo își poate

concentra toată forța sa informațională, financiară, de influență și de ce nu, de a da în gât mai tot ce mișcă în politica noastră actuală. Are, pe lângă posibile înregistrări asupra unor personaje cheie care încă sunt pe funcții, dar cel mai grav are cheia întregului sistem informațional al României. Cine și ce așteaptă ca acest sinistru personaj să nu fie adus în țara lui ca să dea socoteală? Poate că acolo cineva îl ține captiv să verse "icrele negre" către alte entități estice sau de aiurea. Oriunde în lume, un astfel de individ era trimis pe o insulă pustie. Iată calea, nu mai lăsați "defecții" să bântuie în lung și în lat și să dispară o sumedenie de deținători de secrete mai adânci ori superficiale ca să le verse cine știe pe unde pe mapamond. Căile Domnului sunt adesea de nepătruns, mai ales în zona serviciilor ori ale politicului. Așa cum prin '90 au apărut pe eșichierul politic partide "cheie" care și acum ne conduc (că vrem ori nu) influențându-ne în totalitate creierul nostru obișnuit doar cu "Marele Conducător" de la noi, Ilici, evident, care se spune că ne va scăpa de balaurul neputinței noastre, dar a trecut acum la pensie fără a răspunde de morții de la revoluție și nu numai. Ne trec prin fața retinei o serie de posibile partide izbăvitoare cu inițiale și nume seducător alese. Ar trebui inventat de pildă un Partid al Oamenilor Cinstiți - POC - care prin sintagma lui va avea menirea să lovească cu o bătă democratică capul celor care au devalizat țara și o devalizează în continuare. Din păcate sunt din ce în ce mai puțini. Dar avem și AUR - masiv (probabil). Au votat cei care cred în metalul nobil care înflăcărează mințile tuturor din toate timpurile agregat din facțiuni rămase pe dinafara politicii. Ia să vezi că AUR a intrat deja într-o coliziune frontală cu Alianța pentru Unitatea Românilor, AUR cel parlamentar, a cam furat-o. Ar fi și alte variante cu inerentele liste de partide/asociații: FIER - Forța Internațională pentru Extinderea României Argint - Alianța Românilor Gânditori, Independenți, Nevaccinați și Transcedentali Cupru - Coaliția pentru Unire și Propășire a Românilor din tot Universul Uraniu - Uniunea Românilor Analfabeți, Nevoiași, Idiști, Infracționaliști și Uzurpatori Crom - Convenția Românilor Ortodocși și Meganaționaliști Cadmiu - Confreria pentru Avansul Dacilor liberi, Mascofobi și Izolaționiști din Univers Plumb - Partidul Luminărilor Bulversate Osmiu - Organizația Semenilor Muncitori Independenți Unitarieni Seleniu - Societatea Liberă a Erudiților Neafiliați Independenți și plini de Ură Germaniu - Geniile Rămase Neafiliate, Independente și Iubitoare Fosfor - Formațiunea Slugilor fără Orizont și retrograzi Oxigen - Organizația xnofilă generic endemică Și tabelul lui Mendeleev cu impredictibile patronime de partide, asociații, poate continua; important ar fi ca aceste "agregate" să ne mai și spună ceva, nu doar să-și ștampileze o siglă cu care să debiteze și să "spargă" creierele celor lipsiți de o minimală cultură politică și nu numai. A apărut AUR pe un eșichier politic molcom, cu contre relativ decente între partidele tradiționale, dar care nu au satisfăcut dorința de "sânge", de a fi puși la zid cei care au prăduit în sens generic România, în acești treizeci de ani. Din "cioburile" PRM, PPDD, cine știe Vatra Românească și altele care s-au dizolvat între timp a apărut de niciunde, pe un Cal Alb, acest AUR. În treacăt fie spus că văzând buletinul de vot și mie în mod subliminal mi-a încolțit ideea de a pune ștampila pe el. După care în câteva fracțiuni de secundă m-am trezit și mi-am spus în sinea mea "Ăștia ce vor?". Nu am auzit de la ei o campanie la vedere, nu au prezentat măcar pe un biletel un program și, de fapt, cine sunt? Că la italieni a fost Ciociolina care și-a arogat aderența pentru femeile abuzate inclusiv cele de pe centură. Pe mai târziu a venit vocală o avocată, la acest AUR, care fie neagă tot, fie aprobă tot, după principiul leninist că dacă nu susții sovietele ești trădător iar dacă le susții imediat ești un om nesigur în care nu poți pune nici o bază. Lucrul cel mai grav la toate partidele (de fapt două) aflate în opoziție, este atitudinea negaționistă asupra Pandemiei, acest virus pervers care dacă nu a secerat milioane de vieți (probabil așa cum niște corifei nihilisti perorau) au indus în mentalul planetar pe lângă o frică profundă și o criză economică de mari proporții, criză care se va întinde pe tot parcursul anului 2021 și poate pe mai departe, evident cu accente mult diminuate.

Nu mă pot desprinde mental de marele nostru poet și prozator Alexandru Macedonski, parafrazându-i "Rondelul Rozelor ce mor".

Rondelul semenilor ce mor

E țara semenilor ce mor
Mor acum, în pandemie,
De niciunde așteaptă ajutor
Mor acum în pandemie

Că sistemul nu permite
Totu-i vraște în sănătate
E țara semenilor ce mor
Că nu au alternativă
Doar o pomană și-o colivă,
Cu măști, striviți în saci de plastic
Însoțiți de slujbe efemere
Decuplați de necesarul praznic
E țara semenilor ce mor
Mor acum în pandemie.

Se întrezărește o oază de speranță, că, populația României se va vaccina, măcar în proporție de 70% și astfel, într-un mod semnificativ vom scăpa deocamdată, de acest tip de virus - SARSCOV2. Dar următoarele care acum "galopează" și năvălesc peste noi? Da, dar încă o dată, se dovedește că noi ca țară nu contăm, că, din cauza unor derbedei care ne-au condus timp de treizeci de ani (precum medievalul război al vanitosului cardinal Richelieu), suntem acum la coada decidenților. Că marile puteri își împart milioane și milioane de doze de vaccin, iar nouă ni se alocă câteva mii, poate zeci de mii. Cei care apar pe ecran să ne prezinte "Marile Realizări" se vede de la o poștă că transmit un mesaj stânjenitor. Da, așa am ajuns, dintr-o națiune care "jucam" cu marii conducători ai planetei, acum, ca niște perdanți istorici. Poate va fi vreodată și un proces al Dezastrului post comunist după '90 - ar cam fi cazul, deoarece morții Revoluției cer din Cer acest lucru. Discuții și nedumeriri au fost și sunt în oricare societate care se știe că este imperfectă. În planul biblic Sfântul Apostol Petru L-a admonestat pe Simon (vrăjitor) ce primise botezul ca apoi să cumpere Duhul Sfânt cu bani. Chiril al Ierusalimului observa că Simon dorea putere și nu har. Apostolii, cei doisprezece sfinți ai Mântuitorului: Petru, Andrei, Iacob, Ioan (fii lui Zevedeu), Filip, Bartolomeu, Toma, Matei, Iacob al lui Alfeu, Iuda Tadeul, Simion Zilotul și Matia fiecare dintre ei aveau propriile lor idealuri, ținte, trăiri separate de restul - am spune în zilele noastre, ale "sistemului" - dar care, în înțelepciunea nemărginită a Mântuitorului a știut să le armonizeze, poate cu o excepție care se știe - Iuda. Pe mai departe Iisus i-a spus lui Toma (cel de mai târziu necredinciosul): "Eu sunt calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl meu decât prin Mine". Ar putea fi o maximă biblică de a cadența, ordona într-un anumit sens realitatea firească a lucrurilor, de a da o dimensiune parcursului de urmat; că la un loc fiecare dintre cei inițiați aveau propria lor părere necoagulată dar circumscrisă în nemărginita înțelepciune a Mântuitorului. Distanța conceptuală de atunci către prezent, deși istoric au trecut două mii de ani, nu e cu nimic mai prejos de frământările actuale. Liderii spirituali de acum, în uriașa criză sanitară/ economică/ socială se străduiesc să explicitizeze în felul lor această mare încercare planetară. Papa Francisc concluzionează că "Pandemia COVID-19 este cea mai recentă criză care dovedește că forțele pieței și politicile economice de tip <<trickledown>> nu reușesc să producă beneficiile sociale pretinse de susținătorii lor". Într-o enciclică pe tema fraternității umane, afirma că proprietatea privată nu este un drept absolut deoarece unii trăiesc extravagant iar alții nu au nimic. Scrisorile papale trebuie adesea privite cu discernământ deoarece nu sunt infailibile. Revine în discursul său că bogăția trebuie dispersată spre cei săraci. Iar aici se pune o singură întrebare, de ce sunt săraci? Africa, America de Sud ca și continente și de ce o țară ca România, sunt sărace? Ele nu au găsit calea și chiar dacă au avut-o au abandonat-o prin gura unor conducători mincinoși, e drept aleși democratic. Dar de fapt, prezenta democrație ne mai oferă o protecție reală? În actuala Pandemie se pare că soluția supraviețuirii vine de la China, o țară comunistă, dar care pe osatura structurilor de putere autoritare a grefat capitalismul se poate spune

de cel mai înalt nivel. Și astfel a rezultat un mix care concurează fără probleme cu licuriciul american.

UE nu și-a găsit parcursul real, este într-un fel de degringoladă sistemică, cu o structură bugetivă inactivă și incapabilă să ofere celor aproape șapte sute de milioane de locuitori un parcurs predictibil, o stabilitate pe care o așteaptă fiecare dintre statele componente. Și atunci pentru Europa care ar fi calea? O integrare totală, fără comentarii și cine nu vrea să părăsească această structură. Țările bogate ale Europei s-au dovedit a fi prost conduse pe segmentul COVID (Suedia), ori au trișat (Olanda, Grecia, Spania, Italia) ori au generat contre (Polonia, Ungaria) sau și-au încordat mușchii, fără de folos (Franța, Germania, Austria) că la un final toți au fost pe post de perdanți. Și atunci de fapt, față de marii jucători – SUA, China – noi din această parte a Planetei pe ce carte jucăm, că fiecare dintre cei enumerați mai sus, sunt sluj față de China și chiar față de Federația Rusă. Doamna Von der Leyen ar trebui să-și ia rolul în serios dacă poate, că în prezent ne conduce spre groapa istoriei. Marii conducători ai lumii s-au vaccinat în focusul camerelor de luat vederi, îmbrăcați în negru, inclusiv președintele nostru; oare ce mesaj subliminal ne-au transmis? Că vaccinul așa cum e prezentat pe canalele (gunoaiile) contestatarilor ar avea acele efecte devastator planetare? Informațiile sunt deocamdată incomplete iar știința nu a ajuns pe moment la un consens pe acest domeniu. În definitiv acum este anotimpul primăverii, iar bucuria acestuia o întâlnești la tot pasul – “Cântec de primăvară” (Ștefan Octavian Iosif), ori – „Înfloresc grădinile”, „Cântă cucul primăvara”, “Rapsodii de primăvară” și multe, foarte multe produse literare pe această miraculoasă temă. Dar Antonio Vivaldi, ca reprezentant al barocului muzical venețian cu, Concertul în Mi major – “Primăvara” – postând spre creierul nostru – cu ochii închiși – o avalanșă de miresme muzicale de o profunzime și amplitudine care te transpun în alte sfere celeste. Și în definitiv, efemera noastră dimensiune planetară, ca un bob de nisip pe o imensă plajă, ce ne-am putea dori mai mult, decât să ne bucurăm de micile clipe detensionate de încercările zilnice autohtone. În “Bunavestire pentru floarea mărului”, Lucian Blaga, anima sufletul nostru cu această minunată poezie:

“Bucură-te, floarea mărului, bucură-te!
Uite în preajma-ți pulberi de aur
ca un nor în aer!
Țâșnesc firele ca dintr-un caier
de pretutindeni și de nicăieri! Nici o făptură
nu-ntreabă. - Polenul căzut în potire
ca un jar îl îndură
toate florile, în dulci suferinți
peste măsură
și peste fire.
Bucură-te, floare ca ghiocul
și dumirește-te!
Nu trebuie fiecare
să știm cine-aduce și-mprăștie focul.
Dar vezi, arhanghel sunt, iar tu esti floare,
și dacă-ntrebi, nu pot să tac
și să mă strâng în cingătoare.
Cine-l aduce, caldul, cutremurul? Iată
acesta e Vântul, nimenea altul. E Vântul,
nevăzutul voevod
fără trup, fără mâni,
al acestor săptămâni.
Bucură-te, floarea mărului
și nu te speria de rod!”
 (“La curțile dorului” - 1938)

Ca o minoră contribuție în peisajul
încrâncenărilor actuale ar prinde bine o poezie
pe tema primăverii:

Eterna primăvară

Primăvara îmi trezește
Un calm gând spre reverie
Oferindu-mi ca să spun regește
Pântecoase seri de bucurie.
Primăvara eu o percep
Că deblocă băierile firii
Cu ploi și tunete ce încep
Să dezlege adierile zefirii.
Primăvara păsări călătoare vin
În valuri, se așază-n Deltă,
Așa le e sortit printr-un destin.
Cu a lor ținută zveltă.
Primăvara, meditez nostalgic
Că am mai “înghițit” un an
Nu am nevoie de antinevralgic,
Rezum, că viața, nu am irosit-o-n van.

Ar fi și aceasta o cale, cea care ne umple sufletele de miracolul unic al revenirii naturii și ca un corolar de a ne desprinde de păienjenişul informațional al anului pandemic pe care tocmai l-am împlinit.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*